

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกต้องทำให้ทุกคนกลายเป็นผู้อยู่อาศัยของดินแดนของเทวดานางฟ้า ลูกคือผู้ที่ให้คุณประโยชน์แก่ทุกคน หน้าที่ของลูกคือการทำให้ผู้ที่ยากจนกลับมาั่งคั่ง
- คำถาม:** ชื่อใดของพ่อที่ธรรมดาแม้ว่างานที่ท่านทำกับชื่อเหล่านั้นยิ่งใหญ่อย่างมากก็ตาม?
- คำตอบ:** บาบาก็ได้ชื่อว่าผู้เป็นนายแห่งสวนและคนพายเรือ ชื่อเหล่านี้ธรรมดาขนาดไหนแต่การพาผู้ที่กำลังจมน้ำข้ามฟากไปเป็นงานที่ยิ่งใหญ่ออย่างยิ่ง เช่นที่นักว่ายน้ำจับมือใครบางคนเพื่อให้ได้รับการพาข้ามฟากไป เช่นกัน โดยการจับมือของพ่อ ลูกก็กลายเป็นชาวสวรรค์ ลูกเป็นนายคนพายเรือด้วยเช่นกัน ลูกชี้หนทางให้กับทุกคนที่จะพาเรือของพวกเขาข้ามฟากไป

โอมชานติ ลูกๆจงนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึง ถึงแม้ว่าลูกมีร่างกาย ลูกต้องพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่ว่าลูกกำลังนั่งอยู่โดยปราศจากร่างกาย พ่อพูดว่า: จงปล่อยวางสำนึกที่เป็นร่างและนั่งที่นี้ในสภาพของสำนึกเป็นดวงวิญญาณ สำนึกที่เป็นดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์ ในขณะที่สำนึกที่เป็นร่างนั้นไม่บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าเรากำลังกลับมาบริสุทธิ์และสะอาด ด้วยการกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ โดยการกลับมาสำนึกที่เป็นร่างเราก็กกลับมาไม่บริสุทธิ์และไม่สะอาด ผู้คนร้องเรียก: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ จงมา! เคยมีโลกที่บริสุทธิ์แต่โลกนั้นไม่บริสุทธิ์ในเวลานี้ ดังนั้นจะต้องมีโลกที่บริสุทธิ์อีกครั้ง หนึ่งอย่างแน่นอน วงจรโลกจะเฝ้าแต่หมุนไป ผู้ที่รู้วงจรโลกนี้ลูกเรียกว่าผู้คงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกแต่ละคนคือผู้คงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ตนเองดวงวิญญาณได้รับความรู้ของวงจรโลกแล้ว ใครให้ความรู้? ท่านเช่นกันต้องเป็นผู้คงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง(Spinner of the discus of Self-realization) อย่างแน่นอน เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถสอนลูกและไม่มีมนุษย์คนใดสามารถสอนลูกได้ พ่อ จิตวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูกๆ ท่านพูดว่า : ลูกๆ จงกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีความจำเป็นใดเลยสำหรับความรู้หรือคำสอนเหล่านี้ที่จะให้ในยุคทอง และไม่มีเครื่องมือไสศรัทธาใดที่นั่น ลูกได้รับมรดกของลูกด้วยความรู้นี้ พ่อให้ศรัทธาแก่ลูก นี่คือวิธีที่ลูกจะกลับมาสูงส่ง ลูกรู้ว่าลูกเคยอยู่ในสุสาน(kabristhan) และเวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นผู้อยู่อาศัยที่สูงส่งของดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า(paristhan) โลกเก่านี้จะถูกเปลี่ยนเป็นสุสาน ดินแดนของความตายเรียกว่าสุสาน โลกใหม่ได้ชื่อว่าเป็นดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า พ่ออธิบายความลับของละคร โลกทั้งหมดนี้เรียกได้ว่าเป็นกองฟาง บาบาก็อธิบายว่าอาณาจักรของราวันเวลานี้ขยายตัวไปทั่วทั้งโลก ผู้คนเฉลิมฉลองดาเซรา (การเผาหุ่นของราวัน) และพวกเขาก็กกลับมามีความสุขอย่างมาก พ่อพูดว่า: เพื่อที่จะปลดปล่อยลูกๆทั้งหมดจากความทุกข์ พ่อเช่นกันต้องเข้ามาในโลกเก่าของราวัน มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับสิ่งนี้ มีการถามบางคนว่าเขาต้องการอะไรก่อน: ความสุขหรือความทุกข์ เขาตอบว่าเขาต้องการความสุขก่อน เพราะว่าหากเขาเข้าไปสู่ความสุข จะไม่มีปีศาจร้ายของความตายใดเลยสามารถไปที่นั่นได้ นั่นเป็นเพียงเรื่องเล่า พ่อก็บอกลูกว่าความตายนั้นไม่เคยเข้าไปในดินแดนแห่งความสุข นั่นคือดินแดนของความเป็นอมตะ ลูกเอาชนะความตาย ลูกกลายเป็นผู้มีอำนาจอย่างมาก ที่นั่นลูกไม่เคยพูดว่าผู้หนึ่งและผู้หนึ่งได้ตายไปแล้ว ไม่มีการกล่าวถึงความตายใดเลยที่นั่น พวกเขาเพียงแค่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายของพวกเขาและสวมใส่ชุดอื่นๆ เช่นที่งูลอกคราบของมัน ลูกเช่นกันก็จะทิ้งหนังเก่าของลูก นั่นคือลูกเข้าไปในร่างใหม่ ที่นั่นแม้แต่วัตถุธาตุทั้งห้าก็กลับมาสะอาดประจักษ์ ทุกสิ่งกลับมาสะอาดประจักษ์ ทุกสิ่งรวมทั้งผลไม้ ฯลฯ ก็ดีที่สุด ยุคทองลูกเรียกว่าสวรรค์ ที่นั่นพวกเขามั่งคั่งอย่างมาก ไม่มีใครสามารถเป็นนายของโลกที่มีความสุขเช่นนั้นเช่นที่พวกเขาเป็น เวลาลูกรู้ว่าลูกเป็นคนเดียวกันนั้น ดังนั้นลูกควรมีความสุขอย่างมาก ลูกต้องทำให้แต่ละคนกลายเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า ลูกจะต้องให้คุณประโยชน์กับผู้คนมากมาย ลูกกลับมาั่งคั่งอย่างมาก คนอื่นทั้งหมดนั้นยากจน จนกว่าลูกจะวางมือของลูกในมือของพ่อ มิฉะนั้นลูกจะไม่สามารถกลายเป็นผู้อยู่อาศัยของดินแดนแห่งสวรรค์ได้ ไม่ใช่ทุกคนนั้นที่จะจับมือของพ่อ เพียงลูกเท่านั้นที่จับมือพ่อ และแล้วผู้อื่นก็จะจับมือลูก และแล้วผู้อื่นก็จะจับมือของผู้อื่นๆ ดังเช่นที่นักว่ายน้ำพาผู้อื่นข้ามไปยังอีกฟากหนึ่งที่ละคน ลูกก็เป็นคนพายเรือผู้เป็นนาย (master boatman) เช่นกัน ลูกมากมายก็กลายเป็นคนพายเรือ นี่คือการกิจของลูก เรากำลังแสดงให้เห็นถึงหนทางที่จะพาเรือของพวกเขาข้ามฟาก ลูกๆของคนพายเรือก็กลายเป็นคนพายเรือด้วยเช่นกัน ชื่อของพระเจ้า คือคนพายเรือและนายของสวนนั้นธรรมดา มาก เวลาลูกสามารถเห็นสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ เวลาลูกกำลังก่อตั้งดินแดนของเทวดานางฟ้า อนุสรณ์ของลูกอยู่เบื้องหน้า ลูก ลูกถูกแสดงไว้ว่ากำลังทำทาปาเซียของราชาโยคะบนพื้นดินและอาณาจักรของลูกถูกแสดงไว้ข้างบนลูก ชื่อ “ดีลาลา” นั้นดีมาก พ่อเอาชนะหัวใจของทุกคน ท่านให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียึดติดแก่ทุกคน ใครกันที่เอาชนะหัวใจลูก?

ไม่มีใครรู้อะไรสิ่งนี้ ชีพบาบาเป็นพ่อของบราห์มาเช่นกัน เป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่เอาชนะหัวใจทุกคน ท่านแม่แต่ให้คุณประโยชน์แก่สัตตภูตทั้งหลาย ลูกๆได้รับการอธิบายเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ด้วย คัมภีร์ของศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดดูละ ยังกองอยู่อย่างถาวร ลูกได้รับความรู้ในยุคนั้นแห่งการบรรจบพบกัน และแล้วการทำลายล้างก็เกิดขึ้นและไม่มีความโกรธใดหลงเหลืออยู่ คัมภีร์ทั้งหมดเป็นสิ่งที่บอกของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นี่คือการรู้ ลูกเห็นความแตกต่าง ใช่ไหม? มีความเลื่อมใสศรัทธามากมาย พวกเขาใช้กันอย่างมากมายเมื่อเขากราบไหว้บูชาเหล่าเทพทั้งหลาย พ่อพูดว่า: พวกเขาได้รับความสุขชั่วคราวด้วยการทำสิ่งนั้น ความรู้สึกของความเลื่อมใสศรัทธาใดก็ตามที่พวกเขามีจะได้รับการเติมเต็ม ในขณะที่ตกแต่งและกราบไหว้บูชาเหล่าเทวีทั้งหลาย พวกเขาได้รับนิมิตและมีความสุขมากกับเพียงสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามไม่มีใครประโยชน์ใดเลยในสิ่งนั้น ชื่อของมีราได้มีการจดจำด้วยเช่นกัน มีลูกประจำของผู้เลื่อมใสศรัทธา ในหมู่ผู้หญิงก็มีมีรา และในหมู่ผู้ชายก็มีนาราดผู้ที่ได้รับการจดจำว่าเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่สูงส่งที่สุด สิ่งนี้ต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกันสำหรับลูกๆ มีลูกปิดของลูกประจำมากมาย บนสุดคือบาบาผู้เป็นดอกไม้ (ฟู) และแล้วก็มีลูกปิดคู่ ทุกคนเคารพผู้เป็นดอกไม้ ทุกคนเคารพแต่ละลูกปิด เมื่อพวกเขาสร้างไฟบูชาของรูตรา พวกเขากราบไหว้ชวามากที่สุด พวกเขาไม่ได้กราบไหว้บูชาชาลีแกรมมากเท่า นั้น ความสนใจที่เต็มเปี่ยมของพวกเขาอยู่ที่ชวาเพราะเป็นด้วยชีพบาบาที่ชาลีแกรมได้กลับมาลาดมาก เช่นเดียวกับที่ลูกกลับมาบริสุทธิ์ในเวลาหนึ่ง ลูกๆของพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ก็เป็นนายผู้ชำระให้บริสุทธิ์(master purifier) ถ้าลูกไม่แสดงหนทางให้กับผู้อื่น ลูกจะได้รับสถานภาพที่มีค่าเพียงเศษเสี้ยวถึงกระนั้นอย่างน้อยที่สุดลูกได้พบพ่อแล้ว นั่นไม่ใช่สิ่งเล็กน้อยเลย พ่อของทุกคนทั้งหมดคือผู้เดียว นั้น ลูกจะไม่พูดสิ่งนี้กับภคชะณะ ภคชะณะได้กลายเป็นพ่อของใคร? ภคชะณะไม่ได้ถูกเรียกว่าพ่อ ลูกไม่สามารถเรียกเด็กว่าเป็นพ่อได้ เพียงเมื่อเขากลายเป็นส่วนหนึ่งของคู่แต่งงานและสร้างลูกๆขึ้นมา เขาจึงเรียกลูกเรียกว่าพ่อ และแล้วพวกเขาก็จะเรียกเขาว่าพ่อ ไม่มีคนอื่นสามารถเรียกเขาว่าพ่อ อย่างไรก็ตามผู้ชายที่แก่ชราสามารถถูกเรียกว่าเป็นพ่อ(Bapuji) ผู้นี้เป็นพ่อของทุกคน พวกเขาร้องเพลงเกี่ยวกับความเป็นพี่น้อง(brotherhood) ด้วยการพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน สิ่งนั้นก็กลายเป็นความเป็นพ่อ(fatherhood) ลูกๆจะต้องอธิบายในชุมนุมขนาดใหญ่มาก ก่อนลูกไปและให้คำบรรยาย ลูกควรไตร่ตรองหัวข้อนั้นก่อนและเขียนเกี่ยวกับหัวข้อนั้นเสมอ พ่อไม่ต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านเพียงแค่บอกลูกเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านได้บอกเมื่อวงจรที่แล้ว และแล้วท่านก็กลับไป ลูกต้องอธิบายประเด็นเหล่านั้น ก่อนอื่นเขียนประเด็นนั้นลงไปและแล้วอ่านทบทวน หลังจากที่ได้ให้คำบรรยายและแล้วลูกจำได้ว่าบางประเด็นลูกไม่ได้แบ่งปันออกไป “หากฉันได้อธิบายสิ่งนี้ก็จะดีกว่านี้” สิ่งนี้เกิดขึ้นเหมือนกับว่า ลูกลืมประเด็นใดประเด็นหนึ่ง ก่อนอื่นใจจงบอกพวกเขาว่า: พี่น้องชายหญิง จงนั่งในสำนักของการเป็นดวงวิญญาณ ไม่ควรลืมสิ่งนี้ ไม่มีใครเขียนข่าวเช่นนั้น ก่อนอื่นใจจงบอกทุกคนว่า นั่งในสำนักของการเป็นดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณไม่สูญสลาย เวลานี้พ่อได้มาและกำลังให้ความรู้แก่ลูก พ่อพูดว่า: ด้วยการจดจำระลึกถึงฉัน บาปของลูกจะถูกให้อภัย อย่าได้จดจำผู้ที่มีร่างกายใด จงพิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณ เราคือผู้อาศัยของสถานที่นั้น บาบาของเราคือชวา ผู้ให้คุณประโยชน์และเราดวงวิญญาณคือลูกของท่าน พ่อพูดว่า: จงมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ฉันเป็นดวงวิญญาณ บาปของลูกจะถูกให้อภัยด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ บาปจะไม่ถูกให้อภัยด้วยการอาบในแม่น้ำคงคา ฯลฯ การขึ้นาของพ่อคือ: จดจำฉัน ผู้คนเหล่านั้นศึกษาที่ตะและอ้างถึงว่าเมื่อใดก็ตามที่มีการไร้ศีลธรรมจรรยาอย่างที่สุด ฉันจะมา พวกเขาพูดสิ่งนี้แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พ่อให้คำแนะนำแก่ลูกถึงวิธีการทำงานรับใช้ ชีพบาบาพูดว่า: จงพิจารณาตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำชีพบาบา พวกเขาเชื่อว่าภคชะณะพูดสิ่งนั้น ลูกพูดว่าชีพบาบากำลังบอกเรากล่าวว่า: จดจำฉัน มากเท่าที่ลูกจดจำฉัน ลูกจะกลับมาสะโดดประธานมากเท่านั้น และลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงกว่ามากตามนั้น เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูกด้วยเช่นกัน ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงด้วยการทำความเพียรพยายาม ผู้คนในที่อื่นจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในศาสนาของพวกเขาเอง เราไม่ได้เข้าไปสู่ศาสนาของผู้อื่น พวกเขาหลังจากนั้น พวกเขาถือว่าสุชาวดีเคยคงอยู่ก่อนพวกเขา บาร์ตเป็นดินแดนโบราณที่สุด แต่ไม่มีผู้ใดรู้ว่าเมื่อใดที่เคยคงอยู่ พวกเขาเรียกได้ว่าเป็นเทวาและเทวี แต่พ่อพูดว่า: พวกเขาไม่ควรได้ถูกเรียกว่าเป็นเทวาและเทวี(gods and goddesses) ฉันเท่านั้นเป็นพระเจ้า ลูกเป็นบราห์มิน พ่อไม่ได้ถูกเรียกว่าเป็นบราห์มิน ท่านคือพระเจ้าผู้สูงสุด ท่านไม่มีชื่อทางร่างกายใดเลย ลูกทั้งหมดมีชื่อสำหรับร่างกายของลูก ดวงวิญญาณก็เป็นเพียงดวงวิญญาณ ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ชื่อของดวงวิญญาณนั้นคือชวา ท่านไม่มีตัวตน ท่านไม่มีทั้งร่างที่ละเอียดอ่อนและร่างที่เป็นร่างกาย นี่ไม่ได้หมายความว่าท่านไม่มีรูป สิ่งใดก็ตามที่มีชื่อต้องมีรูปร่างแน่นอน ไม่มีสิ่งใดคงอยู่โดยปราศจากชื่อหรือรูป เป็นความไม่รู้ที่ยิ่งใหญ่ที่พูดว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่ออยู่เหนือรูปและนาม ถ้าหากพ่ออยู่เหนือรูปและนามแล้ว ลูกๆต้องอยู่เหนือรูปและนามด้วยเช่นกัน และแล้วก็จะไม่มีโลกได้เลย เวลานี้ลูกสามารถอธิบายอย่างดีมาก ลูกจะเข้าใจในเวลาสุดท้าย เวลานี้เป็นอำนาจในการปกครองของพวกเขา เวลานี้ลูกกำลังกลับมาไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง ศาสนาสูงสุดของความไม่ก้าวร้าวรุนแรงของเหล่าเทพได้เป็นที่จดจำกันมาว่าเป็นศาสนาที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงเป็นสองทาง การทบทวนที่ใครบางคนทางร่างกาย

หรือการเป็นต้นเหตุของความทุกข์ก็เป็นรูปแบบของความรุนแรงด้วยเช่นกัน ทุกวันพ่ออธิบายว่า อย่าเป็นเหตุให้เกิดความทุกข์ด้วยความคิด คำพูดและการกระทำของลูก บางสิ่งจะเข้ามาในความคิดของลูกอย่างแน่นอน ในยุคทองไม่มีสิ่งใดเช่นนั้นที่จะเข้ามาในความคิดของลูก ที่นั่นสิ่งนั้นเข้ามาในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ลูกจะไม่ได้ยินคำพูดเหล่านั้นที่นั่น ไม่มีการชุมนุมใดๆของสังฆะ(sangs) ฯลฯ ที่นั่น การชุมนุมแห่งสังฆะอยู่กับผู้เป็นสังฆะเท่านั้นเพื่อที่จะกลับมาจริงแท้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นสังฆะ พ่อหนึ่งที่นี่และบอกลูกถึงเรื่องราวของการกลับมาเป็นนารายณ์ที่แท้จริงจากนายธรรมดา ด้วยการฟังสิ่งนี้ลูกกลับมาเป็นนารายณ์ และแล้วต่อมาในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกฟังเรื่องราวของการกลับมาเป็นนารายณ์ที่แท้จริงด้วยความรักที่ยิ่งใหญ่ มองดูอนุสรณ์ของลูก วัดติลาลาว่าดีเพียงใด พ่อต้องได้มีชัยชนะเหนือหัวใจของทุกคนในยุคแห่งการบรรจบพบกันอย่างแน่นอน อติเทพ อติเทวีและลูกๆกำลังนั่งอยู่ที่นั่น นี่คือนุสรณ์ที่แท้จริง ไม่มีใครนอกจากลูกรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของสิ่งนี้ นี่คือนุสรณ์ของลูก นี่เป็นความอัศจรรย์ด้วยเช่นกัน เมื่อลูกไปที่วัดลัทธิและนารายณ์บอกพวกเขาว่าท่านกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้น พระคริสต์ก็อยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน มากมายพูดว่าเวลานี้พระคริสต์อยู่บางแห่งในรูปของขอลานของเขา “ตาโมประธาน” หมายถึงเขาเป็นขอลานใช่ไหม? เขาใช้ชาติเกิดใหม่อย่างแน่นอน ในเวลานี้เจ้าชายศรีกฤษณะก็เป็นขอลาน: ผู้นำเกลียดและผู้สวยงามด้วยเช่นกัน ลูกก็รู้เช่นกันว่าบาร์ตเคยเป็นอะไรและเวลานี้บาร์ตได้กลายเป็นอะไร พ่อคือเจ้าของคนจน ผู้คนให้ทานคนยากจนและทำบุญในนามของพระเจ้า มากมายไม่มีแม่แม่อีกที่เพียงพอ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะเห็นว่าแม้คนมั่งคั่งก็จะได้ไม่ได้รับเมล็ดข้าวที่เพียงพอ ในทุกเมืองจะมีคนมั่งคั่งที่ถูกผู้ร้ายปล้นด้วย มีความแตกต่างในสถานภาพใช่ไหม? พ่อพูดว่าจงเพียรพยายามเช่นนั้นที่ลูกจะประกาศสิทธิในอันดับหนึ่ง เป็นหน้าที่ของครูที่จะเตือนลูก ลูกต้องสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม นี่คือนายทาลาที่ไม่มีขีดจำกัด ราชาโยคะนี้เป็นไปเพื่อก่อตั้งอาณาจักร การทำลายล้างโลกเก่าจะเกิดขึ้นอีกครั้ง มีเช่นนั้นลูกจะปกครองที่ใด? นี่คือนดินแดนที่ตกต่ำ ผู้คนพูดว่าแม่น้ำคงคาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่าวัตถุธาตุทั้งห้าไม่บริสุทธิ์ในเวลานี้ สิ่งสกปรกและขยะทั้งหมดไปสู่มหาสมุทร ปลา ฯลฯ ก็อาศัยอยู่ในนั้นด้วยเช่นกัน เป็นราวกับว่าเป็นโลกของน้ำ มีสิ่งมีชีวิตมากมายอาศัยอยู่ในน้ำ ผู้คนได้รับอาหารอย่างมากจากมหาสมุทรขนาดใหญ่ ดังนั้นนั่นก็เป็นเช่นเมืองด้วยใช่ไหม? เมืองจะสามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? พ่ออธิบาย: ลูกๆผู้อ่อนหวานที่สุด เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูก ดวงวิญญาณและร่างกายของลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้จงจำฉันและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกกำลังกลับมาเป็นนายของโลกที่สวยงาม ไม่มีประเทศอื่นใดที่นั่น เป็นบาร์ตเท่านั้นที่มีบทบาทรอบด้าน ลูกทั้งหมดคือผู้ที่รอบด้าน ในละครผู้แสดงทั้งหมดเข้าตามลำดับกันไป เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ บาบาสพูดว่า: เพียงเข้าใจว่าพระเจ้ากำลังสอนลูกอยู่ เราคือนักเรียนของผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ทุกสิ่งถูกรวมอยู่ในสิ่งนี้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ถูกรวมอยู่ในสิ่งนี้และท่านเป็นครูและครูด้วยเช่นกัน ท่านเป็นพ่อด้วย ท่านไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน นี่คือนหาวิทยาลัยแห่งโลกของพระเจ้าผู้เป็นพ่อที่ไม่มีตัวตน นี่เป็นชื่อที่ดีมาก ผู้คนสรรเสริญพระเจ้าอย่างมาก เมื่อพวกเขาได้ฟังเกี่ยวกับจุดพวกเขาก็อัศจรรย์ใจ พวกเขาสรรเสริญพระเจ้าอย่างมากและท่านเป็นอะไร? เป็นเพียงจุด มีบทบาทที่ยิ่งใหญ่มากถูกบันทึกไว้ในท่าน เวลานี้พ่อพูดว่า: ในขณะที่อยู่ในร่างกายและอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงจำฉันเพียงผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาที่จริงจับบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาถูกเรียกว่าเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เข้มข้นและสะอาดประธาน ความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาเข้มข้นอย่างยิ่ง เวลานี้ลูกจำเป็นต้องมีความเร็วของการจดจำระลึกถึงที่เข้มข้น เพียงชื่อของผู้ที่ฝึกฝนการจดจำระลึกถึงที่เข้มข้นจะได้รับการประกาศเกียรติคุณ พวกเขาจะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำแห่งชัยชนะ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะกลับมาเป็นนารายณ์จากนายธรรมดา ฟังพ่อที่แท้จริงทุกวัน รักษาความเป็นมิตรของผู้เป็นสังฆะ อย่าได้เป็นเหตุทำให้ใครเป็นทุกข์ด้วยความคิด คำพูดหรือการกระทำของลูก
2. เพื่อที่จะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำแห่งชัยชนะและสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม จงเพิ่มความเร็วของการจดจำระลึกถึงของลูก จงกลายเป็นนายผู้ชำระให้บริสุทธิ์และรับใช้ทุกคนเพื่อที่จะทำให้พวกเขาบริสุทธิ์

พร: ขอให้ลูกเป็นคาร์มาโยคีและจบสิ้นปวงกรรมทั้งหมดด้วยสำนึกรู้ของชาติเกิดของการตายขณะที่มีชีวิตอยู่ของลูก

ชาติเกิดที่สูงส่งของการตายขณะมีชีวิตอยู่นี้ไม่ใช่ชีวิตของปวงกรรม แต่เป็นชีวิตคาร์มาโยคี ในทางจิตนี้ชีวิตที่สูงส่ง ดวงวิญญาณบราห์มินเป็นอิสระ ไม่ขึ้นอยู่กับสิ่งใด ร่างกายเหล่านั้นถูกยืมมาใช้และพ่อก็เติมเต็มร่างเก่าทั้งหมดด้วยพลังและทำให้ร่างเหล่านั้นทำงานรับใช้ทั้งโลก เป็นความรับผิดชอบของพ่อ ไม่ใช่ของลูก พ่อได้ชี้หนทางว่าจะกระทำอย่างไร ลูกเป็นอิสระและผู้เดียวที่ทำให้ทุกคนเคลื่อนไปเป็นผู้ที่ทำสิ่งนั้น ด้วยการปราสอนพิเศษนี้ จบสิ้นปวงกรรมทั้งหมดและกลายเป็นคาร์มาโยคี

คติพจน์:

พื้นฐานของทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดคือเวลาที่ใกล้เข้ามา

***** โอม ชานติ *****